ζῶσιν. Ἔλεγε δὲ, ὅτι καὶ ζῶν ἕκαστος ἑαυτοῦ, ὃ πάντων μάλιστα φιλεῖ, τοῦ σώματος ὅ τι ἂν ἀχρεῖον ᾖ καὶ ἀνωφελὲς, αὐτός τε ἀφαιρεῖ καὶ ἄλλῳ παρέχει. αὐτοί τε γὰρ αὐτῶν ὄνυχάς τε καὶ τρίχας καὶ τύλους ἀφαιροῦσι, καὶ τοῖς ἰατροῖς παρέχουσι μετὰ πόνων τε καὶ ἀλγηδόνων καὶ ἀποτέμνειν καὶ ἀποκάειν, καὶ τούτου χάριν οἴονται δεῖν αὐτοῖς καὶ μισθὸν τίνειν· καὶ τὸ σίαλον ἐκ τοῦ στόματος ἀποπτύουσιν ὡς δύνανται πορρωτάτω, διότι ὠφελεῖ μὲν οὐδὲν αὐτοὺς ἐνὸν, βλάπτει δὲ πολὺ μᾶλλον. 54

Ταῦτα μὲν οὖν ἔλεγεν, οὐ τὸν μὲν πατέρα ζῶντα κατορύττειν διδάσκων, ἑαυτὸν δὲ κατατέμνειν· ἀλλ᾽ ἐπιδεικνύων, ὅτι τὸ ἄφρον ἄτιμόν ἐστι. καὶ παρεκάλει ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ὡς φρονιμώτατον εἶναι καὶ ὠφελιμώτατον, ὅπως, ἐάν τε ὑπὸ πατρὸς ἐάν τε ὑπὸ ἀδελφοῦ ἐάν τε ὑπ᾽ ἄλλου τινὸς βούληται τιμᾶσθαι, μὴ, τῷ οἰκεῖος εἶναι πιστεύων, ἀμελῇ, ἀλλὰ πειρᾶται, ὑφ᾽ ὧν ἂν βούλοιτο τιμᾶσθαι, τούτοις ὠφέλιμος εἶναι. 55

Ἔφη δ᾽ αὐτὸν ὁ κατήγορος καὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ποιητῶν ἐκλεγόμενον τὰ πονη- 56

ἀφανίζουσιν, quod ex Aldina venit in Steph. pr.; hinc in Leonclauianas aliasque recentiores est propagatum vitium.

§. 54. τοῦ σώματος] Est traiectio verborum, vt Leonclauius dudum vidit, pro ἕκαστος τοῦ σώματος ἑαυτοῦ, ὃ πάντων μάλιστα φιλεῖ, ὅ τι ἂν ἀχρ. etc.

παρέχει] Int. ἀπὸ κοινοῦ: ἀφαιρεῖν. *Ern.*

αὐτοί τε γὰρ] Pro γε alieno reposuit Ernestus γὰρ ex MS. 1. Illud tenent Vatic. 1. et Florentini omnes.

αὐτῶν] Ed. Paris. et Casel. αὐτῶν. Sed αὐτοὶ αὐτῶν solet eleganter copulari. Vid. Hoogev. ad Viger. III, 2, 12.

καὶ τύλους ἀφαιροῦσι καὶ τοῖς ἰατροῖς π.] Hindeburgius suspicatur, auctorem dedisse ἀφαιροῦσι, καὶ τύλους τοῖς ἰατροῖς π.

§. 55. ταῦτα μὲν οὖν] Ex ed. Paris. restitui μὲν, quia μὲν οὖν satis vsu et elegantia auctoris comprobatur: v. c. I, 1, 2. 17: 2, 4: III, 4, 10: IV, 2, 40: 4, 18. Similiter dicitur μὲν τοίνυν, I, 2, 29: II, 7, 10 etc.

ζῶντα κατορύττειν] Cf. locus Aristophanis ad §. 49.

βούληται τιμᾶσθαι] Int. τὶς, quod saepe omittitur. vid. ad Xen. de Re Eq. VIII, 13. Vatic. 1 et Flor. E βούλοιτο habent.

τῷ οἰκεῖος εἶναι πιστεύων] *Fretus propinquitate.* Nominatiuus οἰκεῖος pendet a πιστεύων. v. ad c. 1, §. 9. *Ern.* Caeterum illud duplex τιμᾶσθαι fecit, vt in Iunt. verba μὴ τῷ οἰκεῖος — τιμᾶσθαι omitterentur.

βούλοιτο] In Paris. ed. est βούληται, quod fictum est ex antecedente. Sic et Paris. 3 et Flor. C.